

GENIET FRA ODSHERRED

af Erik Bøgh.

(1859. Kasino.)

Laternemagika Visen.

Allegro.

I. **JOMFRUEN.** **CARL.**

Er han me-get ung? Jeg tror, han er, hvad man kal-der:

JOME. **CARL.**

Sat. Det er med an-dre Ord: i sin bedste Al-der. Er han rig? Ja, han har tjent

JOME. **CARL.** **BEGGE.**

et Par Tønder Guld om-trent... Ved...? At ar-ve Tan-ter, Ved at ar-ve

JOME. **CARL.**

Tan-ter! Er han smuk? Aa ja, saa vidt jeg har hørt, kan Man-den kaldes saa. Han

JOME.

er vel lidt smuk-ke-re end Fan-den. Og han har vel god For-stand?

CARL. **BEGGE.**

Gud be-va-res, Jom-fru! Han er jo Kam-mer-jun-ker. Han er Kam-mer-jun-ker!

Allegro.

Beseblinders Tøchter.
MATHILDE.

II. *f*

1. God Morgen! Naa! Hvad
2. Jeg gik og spe - ku -

si - ger De til det - te To - a - let? Jeg haa - ber u - den Smi - ger De kan
ler - te paa en Spads, et lil - le Puds Ja kort sagt: Jeg stu - der - te, saa til

til - staa, det er net. O, hvor det dog er dej - ligt en Gang paa den - ne
Slut - ning blev jeg Rus. O, hvor det dog er dej - ligt en Gang paa den - ne

Jord at væ - re Her - re, væ - re Mand, og fö - le: man er stor, at
Jord at faa en saa - dan Hu - e paa og fö - le: man er stor, at

væ - re Her - re, væ - re Mand, og fö - le: man er stor.
faa en saa - dan Hu - e paa og fö - le: man er stor.

Allegretto.

GARBIZ.

H. C. Larnbye.

III.

1. Det kan ik - ke
2. Er Spil - let vel
3. Men, hvad man maa

hjel-pe, man maa hol-de Skridt med Ti - den, hvis Hu - set skal fyl - -
det, som En hver kan for - staa? Nej det er Fi - gu - ren og Drag - -
sik-kre sig først a tout prix, er Kri - ti - ci og Re - dak - tö - -

des, og mær-ker man Kun-sten er ble-ven for slidt. Nu! saa skal den
ten! Skaf smuk-ke Ak tri - cer, og klæd dem kun paa med tre fi - re
rer, og der - næst ved Fri - plad-ser et Kompag - ni af fa - ste so =

ba - re for - gyl - des. For - gyl des Aa - haa!
Rjo - ler i Ak - ten. Tre fi - re Aa - haa! 1. 3. Ja, stol De kun paa det
li - de Klak - kö - rer. Klak - kö - rer Aa - haa!

hjel-per mærk - vær - digt, min Kjæ - re. *mf*

Allegretto.
GARB.

Af Harlequin Statue.

IV. Nej, kom nu her! Lek - - tio - nen skal ik - ke bli - ve

lang, for - søg nu blot en - gang en saa - dan Com - pli - ment! Det

MATH.

la - rer jeg min Sand - ten ej! Jo, se paa mig! Aa, gjør det en - gang

GARB. MATH.

til! Ja, saa of - te, som De vil

MATH. Det la - rer jeg min Sandten ej, Nej
GARB. Se nu paa mig! Nej saa - dan! nej Nej
CARL. Nej, nu kan jeg knap ba - re mig for

nej, nej, nej, Naa saa - dan var det! Vil De nu se, om det slaar til.
se paa mig naar blot De vil se til... Ih De kan jo, naar De vil.
Lat - ter! Nej, det er et Sku - e - spil, som man ej faar Ma - ge til.

Men Ar - me - ne, de vil vist ge - ne - re mig saa smaat? Saa,

hold dem saa - dan blot! Naa saa - dan! Det var godt! Men

saa - dan maa De al - drig staa. Ih Nej! Husk paa: det klæ - der ik - ke

godt, at en Da me - er for flot. MATH. Naa, saa - dan maa en
GARB. Nej, saa - dan maa De
CARL. Ja saa - dan maa Du

C. og G. Da - me staa! Pas ba - re paa! Mit Væ - sen er for flot. Ja, det
al - tid staa! Husk ba - re paa: Det klæ - der ik ke godt, at en

GARB. vid - ste jeg saa godt. Og gaa nu o - ver Gul - vet, men
Da - me er for flot.

MATH.

GARB.

svø-ven - de og let! Var det - te ik - ke ret? Jo

MATH.

det var me - get net! De spil - ler da Pi - a - no, hva? En Smu - le -

CARL.

GARB.

Ja! Han fu - sker lidt der - i Det er' jo et helt Ge - ni! Se

saa-dan, ja Tak skal De ha' Tra - la la la la la. Saa det er Fu - ske -

MATH.

ri? Han er jo et helt Ge - ni! Kan De nu ko - ket - te - re? Hr.

GARB.

CARL.

Kammer - jun - ker! Oh! Han bli-ver me - get go'; hvad? ik-ke sandt? Aa jo! Jeg

GARB.

in-de-staar Dem for, Det gaar! Og jeg- jeg spaar: Vor stak- kels Løjt- nant

faar sig be- stemt et Ba- ne- saar. MATH. De in-de-staar mig for: Det gaar. Nu- vel! Jeg
 Jeg in-de-staar for Alt Det gaar charmant! Jeg
 CARL. Jeg in-de staar Dem for: Det gaar charmant! Jeg

spaar: Ved sin In- trig han faar en Lek- tion, saa det for- slaar!
 spaar: Den stak- kels Løjt- nant faar sig be- stemt et Ba- ne- saar!
 spaar: Ved sin In- trig han faar en Lec- tion, saa det for- slaar.

Moderato.

Fredm. Epistel. N. 339.

V. MATH. Tror De nu, at Det gaar an? Nu har jeg, saa godt jeg kan,
 GARB. Tør jeg præ- sen- te- re M. Jeg tæn- ker det be- hø- ves ej!

GARB.

gjort mig til Cou- si- ne. Hil- le Død og Pi- ne Nej, hvor er De
 GARB. Hvad er det for Fin- ter? M. Vi blev vist i Vin- ter Præ- sen- ter te

MATH.

dog elskvær - dig! Han er per-du han er væk, han er færdig!
 det pas-ser - te nok paa et Bal. Ja! G. Hvor ud spe-ku - lerte! De har maaske

BRUN.

BR.

GARB.

glemte det? Al nej, den So-i-re glem-mer man ej. De er Beg-ge li-ge

rall.

frække. Hvil-ket Æ-ven-tyr! Han, den stakkels Fyr, a-ner ik-ke mi-ne Pla-ner,

Det vil bli-ve trist for ham, naar til-sidst han staargjækket ved min List.

MATH. Hvilket Æ-ven-tyr! Mon den stakkels Fyr a-ner Fa-ren han frem-ma-ner!
 GARB. Hvilket Æ-ven-tyr! Han den stakkels Fyr a-ner ik-ke mi-ne Pla-ner.
 BRUN. Hvilket Æ-ven-tyr! Mon den stakkels Fyr ik-ke a-ner mi-ne Pla-ner?

Det vil bli-ve trist, hvis hanselv til-sidst hil-des i sin e-gen List.
 Det vil bli-ve trist for ham, naar til-sidst han staar gjækket ved min List.
 Han maa ganske vist pønse paa en List, Den ler bedst som ler til-sidst.

Moderato.

Der Troubadour.
Schubert.

VII.

GARB. Ak Frö - - - ken, kast et ven - ligt Blik her -
 GARB. Dybt i hans Bryst i sin Pjl Gud A - mor
 MATH. Jeg kan, jeg vil ej vol - de No - gens

hen, og laan min ban - ge
 sköd. den traf hans var - me,
 Död - men ak, hvad skal en

Bön et naa - digt Ø - - re! Som Trou - ba - dour jeg
 æd - le, un - ge Hjer - te. Der staar han bleg og
 stak - kels Pi - ge sva - - re! I - fald min Fa - - der...

mö - der for min Ven. og tol - ker Dem hans Kval. M. Naalad mig
 ven - ter paa sin Död. i fald De ik - ke rö - res ved hans
 GARB. Det har in - gen Nöd, stol De paa mig, den Sag skal jeg nok

hö - - re! GARB. Han kom og saa .... Og
 Smær - - te. Siig blot et Ja, Da
 kla - - re! MATH. Paa de - - res Ord Nu

ved det för - ste Blik et Ba - ne - saar den
 læ - ges strakshans Saar! Sig Nej - og fluks hans
 vel! Her er min Haand! GARB. Se saa! Ta - bleau! Her

tap - pre Löjt - nant fik, et Ba - ne -
 sid - ste Ti - me slaar, sig Nej og
 staar den go - de Aand, se: saa: Ta -

saar den tap - pre Löjt - nant fik.
 fluks hans sid - ste Ti - me slaar.
 bleau! Her staar den go - de Aand.

Allegretto.

MATH.

Les chevilles de Maitre Adam.

(Lahorde.)

CARL.

VIII. GARB. 1. Hvad ser jeg! Her er jeg med tven - de Se - cun - dan - ter. Og
 GARB. 2. In - tri - gen var præg - tig. HR. Ja, det skal jeg er - kjen - de. M. Og

her har De Læ - gen, saa er jo Alt kor - rect. De har min Re -
 Spil - let, det kan De dog ik - ke kla - ge paa. BR. Og Styk - ket, det

spect, mi - ne Her - rer Du - el - lan - ter, et saa - dant En -
 fik jo den al - ler - bed - ste En - de. CA. Og Bi - fald, det

(til Brum.)
 sem - ble gör ma - ge - lös Ef - fekt. Dem vil jeg
 faar De, det har De. GARB. Naa lad gaa! Vel er det

(til Krigs.)
 straks som El - sker en - ga - ge - re, Dig som Pære
 haardt, naar Den, der ar - ran - ge - rer Al - ting saa

(til Math.) CARL. GARB.
 nob - le Dem som Bon - vi - vant. Og mig da? Som
 smukt, kun hö - ster Skam og Spot, men det er min

Helt! De kan Al - le præ - ten - de - re at
 Tröst, at naar De kun ap - plau - de - rer „Ge -

kal - des Ak - tö - rer af al - ler - för - ste Rang!
 ni - et fra Ods - her - red“ saa er Al - ting godt.